

Peter Broderick @ Het Paard, Den Haag

DOOR LEONIE POOT

– 11 OKTOBER 2011 GEPLAATST IN: CONCERTEN

Peter Broderick heeft vast een zware dobber aan zichzelf. Een loepzuivere en expressieve stem, een overvloed aan oprecht en intens mooie liedjes, het vermogen om meer instrumenten te bespelen dan een hand vingers heeft en ook nog eens een vlotte babbel. Jaloersmakend allemaal en daar komt bij dat de Amerikaan pas 24 jaar is.

Broderick staat vanavond op het Haagse podium als onderdeel van het festival Dag In De Branding. Dit festival keert ieder kwartaal terug en initieert, (co)produceert en presenteert projecten op het gebied van de nieuwe muziek en vindt plaats op verschillende Haagse locaties. Iedere deelnemende instelling is verantwoordelijk voor de eigen programmering, het Paard heeft de serie 'DayDreaming' gedoopt, een serie middagconcerten waar Broderick de spits van afbijt.

De zanger werkt zich in een prachtige, maar veel te korte set door een combinatie van oud en nieuw werk heen. Het publiek hangt aan alles wat de Amerikaan zingt, zegt of doet. Nico Dijkshoorn heeft het al eerder gezegd singer-songwriters zijn authentieker, intenser, geen gedoe eromheen, niet met zijn achten uitpakken, maar één artiest die het publiek probeert te betoveren. En betoveren is wat Broderick vandaag doet. Of het nu is met de acapella inzet van 'Sideline', de prachtige instrumentatie van 'Pulling The Rain' waar Broderick de intensiteit opbouwt, tot de rillingen over je rug lopen, de

lagen aan instrumentatie op 'Not At Home', of het lieflijk klinkende begin van 'Human Eyeballs On Toast'. Het is allemaal even prachtig.

Eén van Brodericks laatste projecten gaat over het tiendaags bezoek wat de zanger afgelopen zomer bracht aan een organische boerderij in Brabant. Zijn muziekstijl lijkt daar mooi bij aan te sluiten, een bijna organisch meditatieve stroom aan geluid, vaak probleemloos in elkaar overlopend. Maar de nadruk ligt op 'lijkt', want live zou Broderick zonder moderne technologie dit geluid niet kunnen nabootsen. Hij sampled zichzelf, alle geluidsfragmenten worden met finesse ingespeeld. Zelfs als hij in een stuk dat zijn vader voor hem speelde het "thank you, this is something my father would play for me" mee sampled laat de zanger zien dat dit de bedoeling was door af te sluiten met het 'thank you'.

Op set afsluiter 'Hello To Nils' wordt weer overduidelijk wat een talent Broderick is. Het nummer over het herhaaldelijk afscheid nemen van je vrienden, familie en geliefde, al dan niet op Brodericks leven geschreven. Het universele thema van afscheid zo perfect verwoord door de muzikant, zijn zang onderbroken door gesproken woorden om het nummer bijna fluisterend af te sluiten. De snaren van de gitaar resoneren de laatste noten om uiteindelijk overstemd te worden door het applaus van het publiek.

Bij de toegift laat Broderick de keus aan het publiek, “iets op de gitaar of iets op de piano?” vanuit het publiek wordt ‘With The Notes In My Ears’ aangevraagd. Broderick stemt toe na toch zelf eerst voor een stukje op piano te kiezen. Na afloop heeft hij geen haast om van het podium te lopen. Geduldig schud hij handen en verontschuldigd hij zich voor het feit dat zijn cd’s in rap tempo uitverkocht zijn. Peter Broderick op cd is niets minder dan wonderschoon, maar live weet de jonge Amerikaan er nog een extra laag aan toe te voegen. De programmeur van Het Paard liet voorafgaande aan het optreden vallen dat Broderick naar alle waarschijnlijkheid, nog voor het einde van het jaar terug komt. Ons advies, zorg dat je erbij bent.